

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23T/130/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715011267
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5715011267.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medvedom, na hlavnom pojednávaní dňa 14.4.2016, v trestnej veci proti obž. K. H., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., takto

rozhodol:

Obžalovaný K. H.Č., J.. X.XX.XXXX I. S., Y. G. W.. Š.. P. Č.. XX, S.,

uznáva sa za vinného, že

dňa 28.9.2014 asi o 18.30 hod. v Martine v rodinnom dome na Ul. F.. H. Č.. XX, po predchádzajúcom slovnom nedorozumení Y. J., J.. XX.X.XXXX so N. J., J.. XX.X.XXXX, fyzicky napadol Y. J., J.. XX.X.XXXX tak, že ho hodil o skriňu, v dôsledku čoho si poškodený o skriňu udrel hlavu a následne ho udrel päšťou do pravého oka, potom obaja spolu padli na posteľ, kde ho obvinený jednou rukou držal a druhou ho päšťou udieral do oblasti tváre, čím mu spôsobil zranenia - pomliaždenie nosa s odreninami, pomliaždenie pravého líca, odreniny pod ľavým okom, okoloočný krvný výron vpravo, prasklinu nosovej kosti a otras mozgu ľahkého stupňa, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie a vystavenie práceneschopnosti v trvaní 8 - 10 dní, a ktoré svojou bolestivosťou poškodenému bránili v obvyklom spôsobe života,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví,

č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák..

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. i/, písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 500,-Eur (päťsto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd obžalovanému ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému Y. J., J.. XX.X.XXXX I. S., G. W.. F.. H. XX, S. - K., škodu vo výške 662,50,-Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného Y.M. J., J.. XX.X.XXXX I. S., G. W.. F.. H. XX, S. - K., odkazuje so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škodu na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine podal dňa 7.10.2015 na tunajšom súde obžalobu pod sp. zn. 1 Pv 219/15 zo dňa 5.10.2015, na obv. K.D. H., J.. X.XX.XXXX I. S., pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

"Dňa 28.9.2014 asi o 18.30 hod. v Martine v rodinnom dome na Ul. F.. H. Č.. XX, po predchádzajúcom slovnom nedorozumení so N. J., J.. XX.X.XXXX, bezdôvodne fyzicky napadol Y. J., J.. XX.X.XXXX tak, že ho chytil za odev a hodil ho o skriňu, v dôsledku čoho si poškodený o skriňu udrel hlavu a následne ho udrel päťou do pravého oka, potom obaja spolu padli na posteľ, kde ho obvinený jednou rukou držal a druhou ho päťou udieral do oblasti tváre, čím mu spôsobil zranenia - pomliaždenie nosa s odreninami, pomliaždenie pravého líca, odreniny pod ľavým okom, očný krvný výron vpravo, prasklinu nosovej kosti a otras mozgu ľahkého stupňa, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrovanie a vystavenie práceneschopnosti v trvaní 8 - 10 dní, a ktoré svojou bolestivosťou poškodenému bránili v obvyklom spôsobe života".

Samosudca Okresného súdu v Martine vykonal na hlavných pojednávaniach dokazovanie výsluchom obžalovaného K. H.; výsluchom svedka poškodeného Y. J., svedkov N. J. a mal. H. J.; prečítaním odborného vyjadrenia znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia súdneho lekárstva MUDr. Andreja Hajtmana, PhD. zo dňa 6.6.2015, podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom obžalovaného a prokurátora; ako aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a pripojeného spisu OS Martin sp. zn. 2T/163/2015, podľa § 269 Tr. poriadku.

Obžalovaný K. H. na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný zo skutku uvedeného v obžalobe. Ďalej vypovedal v podstate zhodne ako v štádiu prípravného konania - zápisnica o výsluchu obvineného zo dňa 17.8.2015 na č.l. 8-11 spisu. Uviedol, že v ten deň mu priateľka viackrát volala do práce. V akom čase to bolo si už nepamätá. Aj v iných prípadoch mu volala viackrát. Plakala a okrem iného hovorila, že ju brat vyhadzuje z domu a vulgárne jej nadáva pod vplyvom alkoholu. V ten deň boli u neho preto, že si chcela zobrať svoje veci a ísť ku nemu domov. Keď prišli ku nej, tak si ľahol v izbe na posteľ a čakal priateľku kým sa pobalí, aby mohli ísť preč. V tom čase sa v dome nachádzal aj jej brat - poškodený Y. J.. Dvere na izbe zostali otvorené, takže počul čo sa deje vonku na chodbe. Priateľka s bratom sa hádali medzi sebou, kričali cez celý dom, hádali sa kvôli papagájom a jej psovi. Ako sa rozprávali, tak ho Y. J. nazval "debilko", na čo on zareagoval tak, že zakričal na neho z izby, že to ty si "debilko". Na to Y. J. vbehol do izby a začal mu nadávať, že ty kokot čo tu robíš, pričom ho chytil pod krk za oblečenie a išiel ho vyhodiť z domu. Zľakol sa, pretože nevedel čo môže od neho čakať, lebo bol opitý a začal sa brániť tak, že ho udrel jedenkrát päťou do oblasti tváre. Kde presne si nepamätá. Je teda pravda, že prvý úder dal vtedy on. Keď ho poškodený chytil pod krk, tak ho udrel, aby sa od neho odtlačil. Nevedel, čo môže čakať od opitého človeka, čo spraví. Mohol mať napríklad nožik. Vtedy, keď ho držal za krk, tak sa mu zle dýchalo. Tlačil mu hánkami na krk. Keď to videla priateľka, tak medzi nich skočila. Rozdelila ich. On potom spadol na posteľ. Spadol sám. Priateľka ešte kričala na poškodeného, aby odišiel, nechal ich na pokoji. Poškodený ju iba odstrčil a skočil na neho. Pokiaľ vo svojej výpovedi na polícii uviedol, že ho poškodený chytil pod krk za oblečenie, tak potom mu priateľka potvrdila, že ho chytil rukou za krk a tlačil prstami. Je teda pravda, že nemohol dýchať. Hematómy na krku nemal. Vtedy, keď bol na tej posteli, tak mal zavreté oči a zaháňal sa, teda rozhadzoval rukami, päťami. Ani približne nevie koľko to bolo úderov, nespomína si. Vie, že poškodenému tiekla krv z nosa. Tieklo mu viac krvi a myslí si, že preto, lebo bol opitý. On v podstate nespochybnuje zranenia, ktoré boli poškodenému spôsobené. Nenamieta, že mu spôsobil zranenia vtedy, keď ležal na chrbte, na posteli. Nemal však iné východisko. Boli to obranné údery. Udieranie do tváre bolo vtedy, keď ležal na posteli a poškodený na ňom sedel. Vtedy rozhadzoval rukami a určite ho trafil aj do hlavy. Je pravák, takže udieral pravou rukou. Má vedomosť, že poškodený nevidí na jedno oko. Vtedy na začiatku poškodený vbehol do izby, roztvoril prudko dvere, takže s týmito udrel o stenu. On sa zľakol, postavil sa. Potom ako ho poškodený chytil oboma rukami pod krk sa zľakol. Nevedel, čo môže od neho čakať, tak ho udrel. Bol to taký reflexívny úder, jednal stresovo. Konflikt na posteli, do tej doby, ako skočila na poškodeného priateľka, bol len pár sekúnd. Vtedy sám utrpel zranenia - nejaké modriny, odštiepenie zuba a zranenie ramena. Zranenie ramena vzniklo pre agresivitu poškodeného, ktorý ho napadol. Teda jeho konanie viedlo k tomu, že mu prasklo rameno. Predtým, ako už uviedol sa priateľka zavesila, hodila na Y., lebo ho chcela oddeliť. Vtedy, keď mu prasklo v tom ramene

bol stále na posteli. Ako priateľka sa na neho zozadu hodila, tak chcel zrejme rukou zabrániť tomu, aby na neho obaja spadli a zrejme v dôsledku tejto váhy mu prasklo v ramene. Ako mu v tom ramene prasklo už poškodeného neudieral. Ešte ho pridržiaval aj s priateľkou. Poškodeného sa im potom spoločnými silami podarilo dostať z neho nabok, na posteli. Na ošetrení bol ešte v ten deň, išiel z domu s tým, že ho bolelo rameno. Je pravda, že na ošetrení nespomenul Y.. Už si presne nespomína čo uviedol, ale nehovoril o tom, že bol napadnutý. Bolo to z toho dôvodu, že ho chcel kryť, nechcel vyvolávať nejaké rodinné konflikty. Vie, že aj on hovoril rodičom, že to nebude nijako riešiť. Nechcel, aby sa to riešilo nejakou súdnou cestou. Bol aj PN a chodil na rehabilitácie asi mesiac. Originál lekárskeho správ sa nachádza v spise 2T/163/2015, v ktorom je on poškodený a Y. J. obvinený. Ku zraneniu ramena došlo ku koncu toho konfliktu, keď spacifikovali poškodeného, pričom vtedy ležal na posteli a poškodený na ňom sedel. Najprv ich priateľka rozdelila v stojí pri skrini. Ale Y. ju vtedy odhodil. Spadla na zem. Potom sa hodil na neho a keď sa postavila, videla, že na ňom leží a udiera ho, tak sa na neho hodila. Čo sa týka odštiepenia zubu, k tomuto došlo zrejme vtedy, keď ho udieral na posteli. Skončilo to tak, že obaja s priateľkou držali poškodeného na tej posteli s tým, že priateľka povedala, že ide zavolať políciu. Potom ako priateľka išla volať políciu, tak sa poškodený postavil a išiel fajčiť. On zostal v tej miestnosti a čakal kým prišli policajti. Poškodený vtedy odmietol aj fúkať. Povedal, že to nebude ďalej riešiť. Až potom sa dozvedel, že podal na políciu trestné oznámenie. Čo sa týka dôvodu toho konfliktu, myslí si, že poškodený má s ním nejaký osobný problém. Nevie, či mal nejaké výhrady k tomu, že je priateľom jeho sestry. Poškodeného pozná dlhšiu dobu z práce. Vychádzali spolu dobre. Je nekonfliktný, pokiaľ nemá vypité. On chcel s ním dobre vychádzať, keďže priateľka je jeho sestra. Boli predtým aj na dovolenke. Pred týmto konfliktom nejaký iný vážnejší konflikt spolu nemali. Nejaké 2-3 týždne pred týmto skutkom poškodenému hovoril, že si neželá, aby mu priateľka volala do práce, že ju nejako psychicky týra. Povedal mu, že sa môže k nej nasťahovať, aby ju mohol chrániť. Je teda možné aj to, že sa poškodený zľakol, že sa tam skutočne nasťahuje a budú tam bývať spolu. Jedná sa o rodinný dom, kde v hornej časti bytu býva priateľka, dolnú časť má poškodený. Túto však už dlhú dobu prerába a nasťahoval sa preto hore. So svojou priateľkou vtedy nemal žiadne nedorozumenie.

Svedok poškodený Y. J. pred súdom vypovedal, že nehody medzi ním a obžalovaným začali vznikáť už dávnejšie pred tým incidentom. Vždy, keď obžalovaný prišiel do miesta ich bydliska za sestrou, do všetkého sa staral. Vadili mu papagáje s tým, že tieto má tri a prekážalo mu, že tieto škriekajú. Potom to začalo vadiť aj sestre. Tiež napríklad navrhoval sestram, že im vyplatí peniaze za spoločný pozemok za domom. Tu zase obžalovaný hovoril, aby mu to nepredali. On si preto neželal, aby obžalovaný rozhodoval o niečom, čo sa ho netýka, čo sú ich rodinné záležitosti. Tiež napríklad chcel, aby čo najskôr odišiel bývať dole s tým, že býva hore, lebo dole to nestihol prerobiť. Pred týmto incidentom bol so sestrou v byte. Sestra bola vo svojej izbe a on išiel fajčiť na balkón. Mali nejaké nedorozumenie. Už presne nevie, ale väčšinou to bývalo kvôli papagájom. Vtedy počul, ako sa obžalovaný ozval z izby. Nevie už čo povedal, keďže je to dávno. On predtým nevedel, že sa tam obžalovaný nachádza. Išiel teda do izby. Dvere otvoril normálne, tieto nevyrazil. Zdá sa mu, že boli otvorené, alebo poloortvorené. Obžalovaný bol na posteli, tak mu ešte povedal, že : "Sa ti tu dobre ležká". Obžalovaný vyletel z posteľe, chytil ho oboma rukami za oblečenie a vrazil do skrine. Teda tak ho oboma rukami tlačil. Ako vrazil do skrine, tak sa udrhel vzadu na hlave, na temene. On potom obžalovaného odtlačal smerom na posteľ. Nato ho obžalovaný strhol. Spadol na tú posteľ, ležal na chrbte. Obžalovaný na ňom sedel a držal ho jednou rukou. Druhou rukou ho udieral, a to pästami s tým, že mu dal asi päť úderov na pravú časť tváre, do oblasti lícnej kosti. On ho pritom neudieral a chránil si tvár. Potom mu začala tiecť krv z nosa. Potom ho už neudieral. Toto mohlo trvať asi tak 15 sekúnd s tým, že prišla sestra a začala kričať, aby prestali a prišla tam aj jeho dcéra. Sestra povedala, že zavolá políciu. Nevie už povedať, či prišli s jeho dcérou naraz, alebo ako. Potom prišli policajti. V tom čase nemal vypité. Policajti nežiadali vykonanie dychovej skúšky. Alkohol požíva len bežne, tak raz za mesiac, keď ide s kamarátmi na pivo. So sestrou mali veľmi dobrý vzťah. Narušil sa potom, ako si začala s obžalovaným. Obžalovaný ho vtedy prestal biť, keď videl krv. Potom ho teda nechal, zostal v izbe. On odtiaľ išiel fajčiť. Zostali tam, kým neprišli policajti. Čo sa týka zranení, mal prasknutý nos, hematómy, monokel na oku, odreniny na obočích, otras mozgu. Bol aj práceneschopný asi tak 3 týždne - mesiac. Bolela ho hlava. Tiež mu obžalovaný zlomil okuliare. K tomuto došlo tými údermi pästou. On obžalovanému zranenie nespôsobil. Vzťah s obžalovaným sa zhoršil po tom, ako sa dozvedel, že ho oklamal a na jeho úkor zarábala. Ako uviedol, mali rôzne nehody napr. tie pozemky. Tiež obžalovaný za ním chodil kvôli internetu, tiež kvôli hypotéke, že chce pomôcť sestre, ale že sa mu nemá kto zaručiť. Na dovolenke vyhodil jeho dcéru z terasy za to, že si spievala. Ako uvádzal, tak sa vtedy pochytil slovne so sestrou s tým, že povedal niečo na obžalovaného. Mohlo to byť niečo také, ako "debilko". Takto ho volajú aj v práci. Ale naozaj si na to presne nepamätá. Potom

ako vošiel do izby, tak obžalovaný sa hneď postavil a vybehol ku nemu. Rovno ho tlačil do tej skrine s tým, že pri skrini ich chceta oddeliť sestra. On túto odtlačil s tým, že to si vyriešime my. Nemal záujem pokračovať v bitke, nakoľko tam mal aj vlastnú 12 ročnú dcéru a nebude sa pred ňou biť. Sestru odsunul, aby to nechala tak. Keď boli už na posteli, tak nevie, či sestra do toho nejako zasiahla, keďže mal starosti s tým, ako sa bránil. Vtedy ho udieral obžalovaný ľavou rukou, pravou rukou ho držal. Držal ho za ruku a sedel na ňom. Na tú posteľ ho vtedy strhol a potom prisadol. Aké mal obžalovaný zranenia, alebo či mal zranenia nevie. Okuliare po bitke zostali asi na posteli. Nevie či mohli spadnúť na zem, ale zdá sa mu, že boli na posteli. Tieto boli poohýnané a vykrútené. Nejak sa to nedalo opraviť, ale nosiť sa ešte dali, takže si nové kúpil až neskôr. Nemal vtedy ani peniaze, keďže bol PN a spláca hypotéku. Myslí si, že obžalovaný vedel, ktoré oko má poškodené, nakoľko sa poznajú dlhú dobu, osem rokov. Jedná sa o ľavé oko. Toto ľavé oko má úplne nefunkčné, nevidí naň absolútne. V oblasti ľavej časti tváre mal iba takú oškretú hornú časť medzi nosom a sčasti na začiatku ľavej časti obočia, čo bolo asi od okuliarov. Údery smerovali len do pravej časti tváre, pravého oka. Nevie, či krv zostala aj na posteli. Mal od krvi mikinu. Čo sa týka dcéry, táto prišla vtedy, keď sestra kričala, aby prestali, že bude volať políciu. Rodičia obžalovaného tam prišli akurát vtedy, keď odchádzali policajti. Predtým ako prišli rodičia obžalovaného, tak obžalovaný so sestrou odišli. Nevie presne, či sa s nimi ešte stretli, možno pri bráničke. Kým tam boli ešte všetci, nevie o tom, že by sa obžalovaný sťažoval na nejaké zranenia, alebo na bolesť. Nejaké viditeľné zranenia na obžalovanom nevidel.

Svedkyňa N. J. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že toho dňa išla domov s priateľom po veci. S priateľom išla preto, aby sa vyhla nejakému konfliktu s bratom, nakoľko už predtým mávali častejšie konflikty napr. kvôli psovi, papagájom. Brat teda nevedel, že prišla s priateľom - obžalovaným do bytu. Priateľ bol v jej izbe na posteli. Balila si veci, teda chodila z izby do izby. Znovu sa pochytili s bratom kvôli psovi a papagájom, bavili sa o voliére na záhrade. Brat sa vyjadril, že to budú chcieť s tým "debilkom" o rok premiestniť. Vtedy sa priateľ ozval z izby, že : „Ty si debilko.“ Keď to brat počul, tak vběhol do izby. Priateľovi povedal, že : „Čo tu robíš, ty kokot.“ Ona v tej chvíli bola v tej izbe, na posteli, kde sedela. Priateľ sa postavil, keď mu povedal kokot a brat k nemu pristúpil s tým, že ho chytil oboma rukami za krk. Vyzeralo to tak, ako keby ho chcel vyhodiť z miestnosti. Nepohli sa. Vtedy ho priateľ uderil pravou rukou do oblasti tváre. Nevie, či to bolo pästou alebo fackou. Ona sa hneď medzi nich postavila. Tvárou bola k bratovi a chrbtom k priateľovi. Povedala bratovi, aby išiel preč. On ju však odsotil tak, že ju chytil oboma rukami za rameno a odsotil smerom do prava, až spadla na zem. Potom boli obaja na posteli s tým, že priateľ bol na posteli chrbtom a brat bol na ňom. Lietali tam všetky štyri ruky. Ona sa potom hodila bratovi na chrbát a týmto sa zvalili vedľa seba. Na posteli boli tak na boku, pri sebe. Vtedy už údery medzi nimi neboli. Brat potom odišiel z izby. Ona išla volať políciu. Koľko bolo tých úderov sa nevie vyjadriť. Trvalo to nejakých 20 sekúnd. Oni sa búchali, udierali navzájom. Priateľ rozhadzoval rukami, pästami. Bratovi tiekla z nosa krv, obžalovanému zase tiekla krv z úst. Čo sa týka okuliarov, tak tieto si brat hodil na zem a to predtým, ako ju odsotil. Nevie prečo to urobil. Okuliare zostali na zemi s tým, že keď ich išla oddeliť, tak zrejme na ne stúpila. Nepamätá si, či po celý čas toho incidentu bol priateľ na chrbte, na posteli a brat na ňom, alebo mohli byť aj naopak. Celý incident trval možno 50 sekúnd. Zdá sa jej, že vtedy policajtom oznamovala, že brat napadol priateľa. Ale nepamätá si, nie je si istá. V čase skutku brat bol pod vplyvom alkoholu. Nevie, či počas toho incidentu narazil poškodený alebo obžalovaný do skrine. Týchto oddeľovala dvakrát. Najprv v stojí a potom na posteli, čo sa už podarilo. Čo sa týka tých vyjadrení, nadávok, tak prvýkrát to slovo "debilko" povedal brat. Obžalovaný sa vtedy postavil z postele. Myslí si, že to bolo preto, lebo nevedel čo bude, čo môže urobiť. Potom ako ju odstrčil, tak pokračovanie v tom konflikte bola podľa nej iniciatíva brata, keďže si to chcel s priateľom vyriešiť. Okrem tej krvi, čo uviedla, u obžalovaného a poškodeného nejaké viditeľné zranenia nevidela. S bratom mala konflikty už aj predtým. Bolo to pod vplyvom alkoholu s tým, že jej nadával, vyhadzoval z domu. Bolo aj priestupkové konanie na mestskom úrade. Nevie ako to skončilo. S bratom mala konflikt aj deň predtým, to bolo práve to občianske spolunažívanie. Pri tom konflikte obžalovaný nebol prítomný, ale kvôli tomu dňa 28.9. si išla s obžalovaným domov po veci. Brat vtedy nevedel, že obžalovaný je v byte. Keď brat vošiel vtedy do izby, tak dvere boli pootvorené. Otvoril ich a vošiel normálne, chôdzou. Po tom incidente volala s rodičmi obžalovaného, ktorí prišli do toho domu. Rozprávala sa s nimi. Bol tam prítomný aj obžalovaný a poškodený. Brat rodičom obžalovaného hovoril, že nemá nič voči nemu, že to je blbosť, že sa takto pochytili. Ona potom išla s priateľom domov. Okrem toho čo uvádzala nevidela u neho iné zranenia, ani sa na nič nestážoval. Priateľ bol na ošetrení ešte v ten večer kvôli bolesti ramena. Vie, že tam mal nejakú zrazeninu a ešte mal odštiepený zub. Ku zraneniu ramena mohlo dôjsť vtedy, ako sa na nich hodila. Myslí si, že brat napadol priateľa, keďže bol na posteli na ňom. Pokiaľ v prípravnom konaní (zápisnica o vylúčení svedkyne zo dňa 20.8.2015 na č.l. 24 spisu) vypovedala, že sa brat na

obžalovaného vrhol, tak sa na neho vrhol. Ako už uviedla, obaja rozhadzovali rukami. Na otázku, či je pravdou, ako vypovedala v prípravnom konaní, že sa navzájom bili päšťami, odpovedala, že sa to tak dá povedať. Je pravda, že brat nechcel, aby k nim obžalovaný chodil. To jej ale nemôže zakazovať.

Svedkyňa maloletá H. J. pred súdom vypovedala, že býva spolu s otcom - poškodeným Y.Q. J. v Priekope. Býva tam aj N., teda otcova sestra, ale teraz tam chodíva len občas, tak raz za týždeň. Pozná aj K. H., je to priateľ N.. K tomu skutku si pamätá, že otec sa začal rozprávať so N.. O čom sa rozprávali nevie, nedá sa to považovať za nejakú hádku. Niečo povedal K., ktorý vtedy ležal na posteli, potom sa postavil. Otec vkročil do tej izby a začali sa biť. Videla do izby, dvere zostali otvorené. Videla kto prvý udrel, bol to K.. Ako ho udrel si nepamätá. K. hodil ocina o skriňu a potom padli na posteľ. Otec bol dole a K. na ňom ležal a bil ho. Bil ho dokým tiekla krv. N. tam bola celý čas v izbe. Potom sa pokúšala dať K. od ocina preč, a to tak, že ho chytila za ruky a pokúšala sa ho odtiahnuť. K. udrel ocina do zdravého oka. On vedel, že druhé oko nemá zdravé, že naň nevidel. K. nemal odev zakrvavený. Ocinovi tiekla krv ako vodopád z nosa ako aj z obočia. Ona potom z izby odišla, ocino išiel na balkón fajčiť. Posteľ je napravo, keď sa vstúpi do dverí, je to v takom výklenku, takže od dverí posteľ nevidno, iba roh. Skriňa bola oproti posteli. Ona bola pri šatníku, je to taký malý šatník, napravo pri posteli. Tam bola aj N.. Videla vtedy ako sa hodili na posteľ. K. videla od chrbta, tento bol na ocinovi, otcovi videla tak polku tváre. Ona sa do toho nechcela miešať, iba kričala. N. zasahovala do toho konfliktu, ako už uviedla na tej posteli. Predtým na začiatku, keď ho hodil do tej skrine, tak myslí, že hovorila niečo : „K. prestaň“, alebo tak. N. volala políciu.

Na podklade odborného vyjadrenia zo dňa 6.6.2015 č. 133/2015 znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia súdneho lekárstva MUDr. Andreja Hajtmána, PhD. bolo preukázané, že poškodený Y. J. utrpel zranenia - pomliaždenie nosa s odreninami, pomliaždenie pravého líca, odreniny pod ľavým okom, okoločný krvný výron vpravo, prasklinu nosovej kosti a otras mozgu ľahkého stupňa. Uvedené poranenia vznikli priamym pôsobením vonkajšieho mechanického násillia tupého charakteru, strednej intenzity na oblasť tváre vpravo. V prípade poranenia tváre a otrasu mozgu sa jednalo s najväčšou pravdepodobnosťou o opakovaný úder tupým alebo tupohranným predmetom bez ostrých hrán a výčnelkov, o malej kontaktnej ploche, čomu by veľmi dobre zodpovedala ruka útočníka zovretá do päste. Možno konštatovať, že poranenia tváre poškodený utrpel pri fyzickom útoku zo strany inej osoby, ku ktorému mohlo dôjsť tak ako je uvedené v jeho výpovedi. Zo súdneho hľadiska možno poranenia označiť ako ľahké. V prípade zaradenia do pracovného pomeru si vyžadujú vystavenie práceneschopnosti v trvaní 8 - 10 dní a dobu liečenia minimálne 10 dní. Celkové bodové ohodnotenie bolestného stanovil znalec počtom 35 bodov.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona sa dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví. Ublížením na zdraví sa na účely Tr. zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného (§ 123 ods. 2 Tr. zák.). Podľa ustálenej judikatúry sa za ublíženie na zdraví pokladá poškodenie zdravia vyžadujúce liečbu a prípadnú práceneschopnosť v trvaní okolo 7 dní. Z hľadiska subjektívnej stránky sa jedná o úmyselný trestný čin, ktorý má charakter prečinu (§ 10 ods. 1 písm. b/ Tr. zák.).

Na základe zhodnotenia vykonaných dôkazov súd obžalovaného K. H. uznal za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., a to na skutkovom základe ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Ujma na zdraví poškodeného nepochybne má z trestnoprávneho hľadiska charakter ublíženia na zdraví, nakoľko poškodený utrpel viaceré vyššie popísané zranenia, ktoré si vyžiadali práceneschopnosť v trvaní 8 - 10 dní a dobu liečenia najmenej 10 dní. Poranenia zároveň obmedzovali poškodeného v obvyklom spôsobe života najmä postupne ustupujúcou bolestivosťou počas doby liečby a tiež v prípade otrasu mozgu bolesťou hlavy, možným výskytom závrate či nevoľnosti.

Obžalovaný sa ku spáchaniu činu nepriznal a pred súdom vyhlásil, že sa cíti byť nevinný. Nepopieral, že mal konflikt s poškodeným Y.Q. J., pričom tiež pripustil, že tomuto spôsobil poranenia, avšak nemal iné východisko, nakoľko sa iba bránil. Pred samotným konfliktom počul ako sa poškodený pred svojou sestrou, ktorá je jeho priateľka vyjadril na jeho adresu, že je "debilko", na čo zareagoval tak, že zakričal na poškodeného, že to ty si "debilko". Na to Y. J. vběhol do izby a začal mu nadávať, pričom ho chytil pod krk a išiel ho vyhodiť z domu. Zľakol sa, pretože nevedel čo môže od neho čakať a začal sa brániť tak, že ho udrel päťou do oblasti tváre. Keď to videla priateľka N. J., tak medzi nich skočila a rozdelila ich. Poškodený ju však odstrčil. On potom spadol na posteľ. Na posteli ležal chrbtom a poškodený na ňom sedel. Nenamieta, že vtedy Y. J. spôsobil zranenia, ale boli to obranné údery. Rozhadzoval rukami a určite poškodeného trafil aj do hlavy. Vie, že poškodenému tiekla krv z nosa. Konflikt na posteli trval do tej doby, ako skočila na Y. J. priateľka, čo bolo pár sekúnd. Poškodeného sa im potom spoločnými silami podarilo dostať z neho nabok. On sám tiež pri incidente utrpel zranenia - modriny, odštiepenie zuba a zranenie ramena. Prebieha aj konanie pod sp. zn. 2T/163/2015, v ktorom je on poškodený a Y. J. obvinený.

Obžalovaného zo spáchania činu priamo usvedčuje výpoveď svedka poškodeného Y. J., maloletej H. J. a čiastočne svedkyne N. J.. Spáchanie činu je tiež potvrdzované závermi odborného vyjadrenia znalca z odvetvia súdneho lekárstva MUDr. Andreja Hajtmána, PhD.. Z výpovedí obž. K. H. i svedkov vyplynulo, že medzi poškodeným, obžalovaným a sestrou poškodeného N. J., ktorá je obžalovaného priateľka už dlhšiu dobu pretrvávajú nezhody, ktoré však doposiaľ nevyústili do fyzických konfliktov. V spise tunajšieho súdu sp. zn. 2T/163/2015 sa nachádza rozhodnutie Okresného úradu Martin, odbor všeobecnej vnútornej správy č. OU-MT-OVVS-2015/01788/581/14/HI zo dňa 12.1.2015 právoplatné toho istého dňa, ktorým bol Y. J. uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1900 Zb. o priestupkoch, za čo mu bola uložená sankcia pokarhania. Priestupku sa dopustil tým, že dňa 27.9.2014 medzi 10. - 11.00 hod. v dome na Ul. F.F. H. XX v Martine - Priekope vulgárne nadával N. J.. Táto udalosť sa teda odohrala deň pred žalovaným skutkom. Z jednotlivých výpovedí bolo preukázané, že i toho dňa 28.9.2014 došlo najprv k určitej "výmene názorov" medzi poškodeným Y. J. a jeho sestrou N. J., a to kvôli psovi a voliére s papagájmi. Nejednalo sa však o nejaký závažnejší konflikt. V tom čase sa v dome - konkrétne v izbe N. J. nachádzal i obž. K. H., ktorý tam prišiel so N., o čom však poškodený nemal vedomosť. Poškodený pripustil, že počas toho ako sa so sestrou slovné "pochytili" povedal niečo na obžalovaného, mohol to byť aj výraz "debilko". Na to sa obžalovaný ozval z izby a zakričal : "To ty si debilko". Potom pošk. Y. J. vošiel do izby, pričom obžalovaný vstal z postele a začal medzi nimi fyzický konflikt. Ohľadne samotného začiatku tohto konfliktu i jeho priebehu sa jednotlivé výpovede vzájomne odlišujú. Obžalovaný tvrdil, že ho poškodený najprv chytil pod krk a išiel ho vyhodiť z domu. Tlačil mu hánkami na krk tak, že sa mu zle dýchalo. Pokiaľ vo svojej výpovedi na polícii uviedol, že ho poškodený chytil pod krk za oblečenie, tak potom mu N. J. potvrdila, že ho chytil rukou za krk. Zľakol sa, pretože nevedel čo môže od poškodeného čakať, lebo tento mal tiež vypité a tak ho udrel jeden krát päťou do oblasti tváre. Z jeho strany išlo o obranu, reflexívny úder v stresovej situácii. Poškodený Y. J. naopak vypovedal, že to bol obžalovaný, ktorý potom ako vyletel z postele, chytil ho oboma rukami za oblečenie a vrazil do skrine. Oboma rukami ho tlačil, až sa udrel do skrine vzadu na hlave, na temene. On potom obžalovaného odtláčal smerom na posteľ. Svedkyňa N. J. zasa uviedla, že jej brat najprv obžalovanému povedal : „Čo tu robíš, ty kokot.“ Priateľ sa na to postavil z postele, brat k nemu pristúpil a chytil oboma rukami za krk. Vyzeralo to tak, ako keby ho chcel vyhodiť z miestnosti. Vtedy obžalovaný udrel poškodeného pravou rukou do oblasti tváre. Ona sa hneď medzi nich postavila a bratovi povedala, aby išiel preč. Tento ju však odsotil. Potom boli už obaja na posteli. Nevie, či počas toho incidentu narazil poškodený alebo obžalovaný do skrine. Skutočnosť, že obžalovaný ešte predtým ako sa začali biť na posteli sotil poškodeného o skriňu však potvrdila svedkyňa mal. H.Á. J.. Z týchto výpovedí možno konštatovať ako jednoznačne preukázanú tú skutočnosť, že obžalovaný ako prvý dal úder rukou do tváre poškodeného. Pokiaľ však ide o okolnosti, ktoré tomuto úderu predchádzali, vzhľadom na rozdielnosť výpovedí nie je možné bez pochybností zistiť, či tomuto predchádzalo uchopenie pod krkom zo strany poškodeného ako uvádzal obžalovaný resp. či naopak najprv obžalovaný chytil pod krkom poškodeného. Pre úplnosť možno dodať, že ani u obžalovaného ani u poškodeného neboli podľa lekárskeho záznamov zistené na krku žiadne podliatiny či odreniny, ktoré by preukazovali nejaké silnejšie uchopenie za krk, stlačenie krku prstami príp. škrtenie.

Ďalej bolo preukázané, že ešte predtým ako obaja spadli na posteľ a tam pokračovali v bitke sa snažila N. J. ďalšiemu fyzickému kontaktu zabrániť, pričom ich chcela oddeliť, no poškodený ju odstrčil na bok. Pošk. Y. J. k tomu uviedol, že síce je pravda, že sestru odsunul s tým, že si to s obžalovaným

vyriešia, avšak nemal záujem pokračovať v bitke, nakoľko tam bola aj jeho mal. dcéru H.. Popis následného priebehu skutkového deja z pohľadu jednotlivých osôb bol opätovne rozdielny. Poškodený Y. J. vypovedal, že obžalovaný ho strhol na posteľ, kde ležal na chrbte a obž. H. na ňom sedel, držal ho jednou rukou a druhou rukou ho udieral päšťou, čo mohlo byť asi päť úderov na pravú časť tváre, do oblasti lícnej kosti. On ho pritom neudieral a chránil si tvár. Obž. ho prestal biť až potom ako mu začala tiecť krv z nosa. Obžalovaný K. H. naopak vypovedal, že spadol na posteľ sám a poškodený skočil na neho. Ako ležal na posteli a pošk. J. na ňom sedel, tak mal zavreté oči a zaháňal sa, rozhadzoval rukami, päšťami, určite ho pritom trafil aj do hlavy. Boli to však obranné údery. Vie, že poškodenému tiekla krv z nosa a v podstate nespochybňuje zranenia, ktoré mu boli spôsobené. Svedkyňa N. J. na hlavnom pojednávaní uviedla, že priateľ - obžalovaný bol na posteli chrbtom a poškodený bol na ňom. Lietali tam všetky štyri ruky. Udierali sa navzájom. Priateľ rozhadzoval rukami, päšťami. Ona sa potom hodila bratovi na chrbát a týmto sa zvalili vedľa seba. Vtedy už údery medzi nimi neboli. Či po celý čas incidentu bol obžalovaný na chrbte a poškodený na ňom, alebo mohli byť aj naopak si nepamätá. Maloletá dcéra poškodeného H. J. k tejto časti vypovedala, že potom ako padli na posteľ, tak otec bol dole a K. H.Á. na ňom ležal a bil ho. Bil ho dokým tiekla krv. N. sa pokúšala dať K. od otca preč, a to tak, že ho chytila za ruky a pokúšala sa ho odtiahnuť. K. udrel ocina do zdravého oka. On vedel, že druhé oko nemá zdravé, že naň nevidel. Otcovi tiekla krv z nosa ako aj z obočia.

Čo sa týka trestného stíhania obv. Y. J., súd z pripojeného spisu sp. zn. 2T/163/2015 zistil, že dňa 7.12.2015 bola prokurátorkou OP Martin podaná obžaloba sp. zn. 1Pv 230/15 na obv. Y. J., rovnako pre prečin blíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., a to na skutkovom základe, že „dňa 28.9.2014 v čase asi o 18.30 h v rodinnom dome v mieste svojho trvalého bydliska na ulici F. H. XX I. S. - K., kde sa v tom čase nachádzala aj jeho sestra N. J., J. XX.X.XXXX a jej priateľ K. H., J. X.XX.XXXX, po predchádzajúcom rozhovore so N. J. obvinený Y. J. najprv nazval priateľa N. J., K. H. pred ňou „debilkom“, potom vrhol do izby sestry N. J., pristúpil k K. H., schytil ho pod krk, K. H. v snahe ubrániť sa udrel Y. J. päšťou do tváre, pričom obvinený Y. J. ho rovnako udieral do oblasti tváre, v tom v snahe rozdeliť ich, sa medzi nich postavila N. J. a ako sa do nich zaprela, K. H. sa nechal odhodiť, avšak pri ustupovaní narazil o posteľ, o ktorú si podlomil nohy a Y. J. sa na neho hodil a zovretými päšťami ho viackrát udieral, do oblasti hlavy a rebier, pričom K. H. pri tom, ako ležal pod obvineným Y. J., sa snažil brániť, až kým N. J. privolala hliadku polície, čím poškodený K. H., J. X.XX.XXXX, Y. G. Š. P. XX, S. - L., utrpel naštiepenie pravého očného zubu a podvrtnutie stredného kĺbu malíčka ľavej ruky, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie s práceneschopnosťou v trvaní 10 dní a s dobou liečenia 10 - 14 dní, v dôsledku čoho bol obmedzovaný na obvyklom spôsobe života čiastočnou imobilizáciou ľavej ruky dlahou, narušením činnosti ľavej ruky, ako aj postupne ustupujúcou bolestivosťou poranenia“. Možno teda povedať, že sa jedná o alternatívnu verziu tej istej udalosti. V prejednávanej veci, na rozdiel od skutkového deja ako je uvedený v obžalobe sp. zn. 1Pv 230/15, však nebolo dokázané, že poškodený J. mal K. H. udierať ešte na začiatku - v stoji do oblasti tváre. Naopak sám obžalovaný potvrdil, že on udrel Y. J. jedenkrát päšťou do oblasti tváre a potom ich N. J. oddeľovala. Následne už medzi nimi pokračovala bitka na posteli. Podľa záveru súdu tvrdenia obžalovaného, že z jeho strany išlo výlučne o obranu voči útokom poškodeného boli vykonanými dôkazmi vyvrátené. Hoci aj svedkyňa N. J. vypovedala, že konflikt vnímala tak, že išlo viac o iniciatívu jej brata, tiež pripustila, že keď sa bili na posteli, udierali sa päšťami navzájom a lietali tam všetky štyri ruky. Uviedla, že si nepamätá, či po celý čas incidentu bol obžalovaný na chrbte a poškodený na ňom, alebo mohli byť aj naopak. Mal. H. J. pritom uvádzala, že ako sa hodili na posteľ, tak K. H. videla od chrbta, nakoľko tento bol na otcovi a bil ho.

Podľa lekárskeho správ, ktoré sa nachádzajú v spise sp. zn. 2T/163/2015 súd ďalej zistil, že obž. K. H.Č. bol prvýkrát ošetrený na úrazovej ambulancii Univerzitetnej nemocnice Martin dňa 28.9.2014 o 19.52 hod., pričom podľa záznamu chirurga MUDr. Miroslava Loudy pri ošetrení uviedol, že "dnes spadol a udrel si malíček ľavej ruky a očného zubu v pravo hore". Ako objektívny nález lekár uvádza : malíček bez opuchu, bez hematómu, hybnosť bez obtiaží plná (diagnóza S600 - contusio digiti V manus I. sin). Pri ošetrení na ďalší deň 29.9.2014 o 20.26 hod. u MUDr. Márie Semánkovej už pacient mení mechanizmus úrazu a udáva, že "bol včera napadnutý a zbitý u priateľky v dome známou osobou". Diagnóza však zostáva rovnaká. V predmetnom konaní bolo taktiež vypracované odborné vyjadrenie č. 134/2015 znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia súdneho lekárstva MUDr. Andrejom Hajtmanom, PhD., z ktorého vyplynulo, že K. H. utrpel zranenia - naštiepenie pravého očného zubu a podvrtnutie stredného kĺbu malíčka ľavej ruky, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie s práceneschopnosťou v trvaní 10 dní a s dobou liečenia 10 - 14 dní. Podľa znalca naštiepenie zubu mohlo vzniknúť priamym pôsobením vonkajšieho mechanického násillia - čomu by veľmi dobre zodpovedal úder rukou zovretou do päsťe.

Podvrtnutie stredného kĺbu malíčka ľavej ruky vzniklo pri náraze a súčasnom nadmernou ohnutí malíčka pri páde na posteľ. Znalec tiež konštatoval, že pri vyšetrení dňa 30.9.2014 bola MUDr. Monikou Novákovou stanovená diagnóza vyklbenie pravého ramena, ktorá však vzhľadom na časový odstup od predmetného skutku sa nedá dať do priameho súvisu s napadnutím.

Pri porovnaní zistených zranení u obžalovaného a poškodeného, ich druhu, lokalizácie a popísaného mechanizmu vzniku podľa záveru súdu neobstoja argumentácia obžalovaného, že sa po celý čas incidentu iba bránil, pretože ho poškodený napadol. Bolo jednoznačne preukázané, že poškodený utrpel poranenia na tvári popísané v skutkovej vete obžaloby, ktoré museli byť spôsobené viacerými opakovanými údermi päšťou. Navyše utrpel i ľahký otras mozgu. Nejednalo sa teda o jeden - dva údery, ktoré by mohli zodpovedať verzii obžalovaného o obrane. Podstatná časť zranení bola lokalizovaná na pravej strane tváre, okrem odreniny pod ľavým okom, ktorá podľa poškodeného mohla vzniknúť od rámu okuliarov. Táto skutočnosť svedčí skôr o tom, že išlo o údery, ktoré boli cielené a jednalo sa iba o náhodné "rozhadzovanie rukami" ako tvrdil obžalovaný. Naproti tomu u obžalovaného bolo zistené iba jediné zranenie, ktoré bolo spôsobené priamym pôsobením násillia - naštiepenie pravého očného zubu, čo mohlo vzniknúť už jedným úderom päšťou. Pokiaľ sa v obžalobe sp. zn. 1Pv 230/15 uvádza, že Y. J. zovretými päšťami viackrát udieral K. H., do oblasti hlavy a rebier, tak žiadne ďalšie zranenia v týchto častiach tela z lekárskeho záznamov nevyplývajú. Podvrtnutie stredného kĺbu malíčka ľavej ruky podľa súdneho znalca vzniklo nárazom pri páde na posteľ. Obžalovaný pritom vypovedal, že na posteľ spadol sám. Vychádzajúc z okolností celého prípadu je však nepochybné, že na tomto incidente mal podiel i samotný poškodený, keďže v podstate potvrdil, že potom ako ich prvýkrát oddeľovala jeho sestra, tak ju odstrčil nabok s tým, že si to s obžalovaným vyriešia. Pokiaľ by takýmto spôsobom nereagoval, zrejme by fyzický konflikt s obžalovaným nepokračoval bitkou na posteli. K tejto fáze konfliktu pritom obžalovaný vypovedal, že poškodený sa na neho hodil, čo potvrdila i svedkyňa N. J.. Maloletá H. J. k tomu vypovedala, že videla ako padli na posteľ resp. sa hodili na posteľ a tam bol obžalovaný na otcovi. Pokiaľ svedkyňa N.V. J. vo svojich výpovediach uvádzala, že sa hodila poškodenému na chrbát a tak sa snažila ich od seba oddeliť, mal. H. J. naopak vypovedala, že N. oddeľovala obž. K. H. od otca s tým, že ho chytila za ruky a pokúšala sa ho odtiahnuť. Vzhľadom na skutočnosť, že z výpovedí nebolo možné bez akýchkoľvek pochybností vyvrátiť obhajobu obžalovaného, že v určitej fáze konfliktu išlo aj o úder resp. údery v obrane, súd v súlade so zásadou "in dubio pro reo" vychádzal z verzie pre obžalovaného priaznivejšej a prihliadal ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. i/ Tr. zákona, že obžalovaný konal za okolností, keď neboli celkom splnené podmienky nutnej obrany.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna funkcia, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu u obžalovaného K. H. mal súd preukázané, že tento doposiaľ nebol súdne trestaný a nemá žiadne záznamy v odpise registra trestov. Podľa lustrácií v evidencii priestupkov bol postihnutý iba za menej závažné priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, a to blokovými pokutami vo výške najviac 20,-Eur. Obžalovaný je zamestnaný v spol. I. N., M..N... Súd pri rozhodovaní o ukladaní trestu zohľadnil u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti, a to okrem vyššie uvedenej podľa § 36 písm. i/, aj podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. t.j., že pred spáchaním činu viedol riadny bezúhonný život. Na druhej strane nezistil žiadne príťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr. zák.. Pri prevahe poľahčujúcich okolností, s prihliadnutím na osobu páchatela, jeho doterajší život ako i okolnosti prípadu súd ukladal alternatívny - peňažný trest vo výmere 500,-Eur, ktorý považoval za primeraný a dostatočný z hľadiska prevýchovného i preventívneho pôsobenia na páchatela. Súd zároveň s poukazom na ust. § 57 ods. 3 Tr. zákona ustanovil pre prípad úmyselného zmarenia výkonu uloženého peňažného trestu náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému Y. J., škodu vo výške 662,50,-Eur. Poškodený si uplatnil náhradu škody na zdraví - bolestné podľa bodového hodnotenia, vecnú škodu za zničenie okuliarov v sume 99,-Eur ako i náhradu za stratu na zárobku

počas PN od 29.9.2014 do 1.11.2014, a to v celkovej výške 1.424,39,-Eur. V danom prípade ako súd uviedol v predchádzajúcej časti odôvodnenia bolo bolestné stanovené odborným vyjadrením znalca MUDr. Andreja Hajtmána, PhD., v celkovom počte 35 bodov tzn. v peňažnom vyjadrení 563,50,-Eur (pri sume náhrady za bolesť 16,10,-Eur za jeden bod). Súd pritom vychádzal z ust. § 444 Občianskeho zákonníka a zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, v platnom znení. Súd poškodenému priznal i uplatnenú vecnú škodu 99,-Eur, spočívajúcu v nákladoch na obstaranie nových okuliarov (doklad o kúpe doložený na č.l. 45 spisu). Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie, nakoľko rozhodnutie o nároku na náhradu za stratu na zárobku počas PN by vyžadovalo ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania. Navyše sa jednalo o výrazne dlhšiu dobu práceneschopnosti ako vyplývala z odborného vyjadrenia znalca.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.